

RODOLJUB.

Glasilo „Slovenskega društva“ v Ljubljani.

Izhaja 1. in 3. soboto vsakega meseca (ali če je na ta dan praznik, dan poprej) ter stane 70 kr. na leto. — Članom „Slovenskega društva“ in naročnikom „Slovenskega Naroda“ pošilja se list brezplačno. — Za oznanila plačuje se od dvostopne petit-vrste 8 kr., če se enkrat tiska; 12 kr. če se dvakrat, in 15 kr. če se trikrat tiska. — Večkratno tiskanje po dogovoru. — Naročnina in inserati blagovolijo naj se pošiljati „**Narodni Tiskarni**“ v Ljubljani, vsi spisi in dopisi pa uredništvu „**Rodoljuba**“ ali pa odboru „Slovenskega društva“ v Ljubljani. — Pisma izvolijo naj se frankirati. — Rokopisi se ne vračajo.

7. števil.

V Ljubljani, dne 1. aprila 1893.

III. leto.

Velika noč.

Zopet je prodrlo nebeško solnce mrzlo, ledeno odejo zemlje in zdramila se je narava iz dolgega zimskega spanja. In zopet doni po vesoljnem krščanskem svetu veseli glas: Krist je ustal! Jutri pa se bo zbiralo v cerkvah verno ljudstvo in veseleč se probujenja narave klicalo bo slavo Izveličarju, ki je uslal od smrti, v katero se je bil podal iz ljubezni do človeškega roda.

Lep, uzvišen je ta krščanski praznik in navdaja nas s pobožnostjo in hvaležnostjo do Vsegamogočnega. Za narode, katerim se ni napočila zelena spomlad sreče in svobode, za te narode pa je še posebno tolažilna ta praznik. Velika noč nas uči, da na tem svetu ni večne smrti, da za vsako zimo sledi spomlad. In čim daljša, čim hujša je zima, tem krasnejša, tem bolj ogrevajoča je spomlad. — Tudi za ljubljani naš slovenski narod so sedaj še trdi zimski časi in še brije po naših tratih in planinah mrzla burja potujčevanja. Še vedno nam kratijo na severu in na jugu najpriprostejše narodne pravice in še vedno prezirajo se marsikje od presvetlega in vsem narodom pravičnega cesarja samega potrjene postave, kadar gre za to,

da bi se Slovincem dalo, kar jim gre. Marsikje smo sicer z dolgoletno vstrajnostjo in požrtvovalnostjo prodrli to ledeno skorjo, a povsod še ne in zlasti naši bratje na Koroškem, Primorskem in v Istri še hudo prezebavajo. Dokler pa niso prosti vsi Slovenci, do tedaj se ne sme veseliti in ne sme odložiti orožja nobeden. Vsi za jednega, jeden za vse, to nam mora biti geslo. In saj tudi mi, ki smo v narodnem oziru nekoliko na boljšem, še nismo srečni, kajti v nas zasejal se je domač prepir, brat preganja brata in že več let se moramo boriti zoper nasilstvo z druge strani, zoper prenapetost v lastni hiši, da celo zoper zlorabo besed Izveličarjevih. — Tudi letos nam torej še ni sojena nič vesela Velika noč, tudi letos še ne bomo dobili piruhov narodne sreče in sloge, narodnega blagostanja.

In vendar nas s tolažilnimi in blažilnimi misli navdaja zopet in zopet današnji praznik. Sin Božji je ustal od smrti, s katero je odrešil človeški rod večne temote, Božja milost dovolila je, da je zopet ustala narava in zategadelj imamo trdno upanje in neomahljivo zavest,

LISTEK.

Iz župnikovega življenja.

(Spisal L. Št.)

Nedavno dobil sem črno obrobljeno naznanilo o smrti upokojenega župnika v G—u. Dobra znanca sva si bila, rad sem ga obiskoval o počitnicah, ko sem bil še dijak; sivi, dobri starček yplival je močno na neizkušeno moje srce, blažil je je, vnemal v njem ljubezen do človeštva in do neumornega dela za naroda probudo. Star je bil, a v srci cvetela mu je vedna pomlad! Še v poznejšjih letih obiskal sem ga često in v njegovi družbi oživljal sem si v novo nade, katere mi je pogubljalo življenje. In sedaj je mrtvo to veliko, plemenito srce!

Bilo je v poletji 188—. Takega plodnega leta ne pomnijo kmetijski očaki. Solnčni in deževni dnovi meseca

ržnega cvéta vrstili so se redno, koncem velikega srpana pa so pripekali zlati solnčni žarki tako, da je nakrat dozorelo polno klasje rmenega žita.

V mestu postalo je bivanje neznosno. Otresel sem se nadležnega mestnega prahu ter krenil v mirno zavetje zelenih gorenjskih planin, kjer je v neznatni pogorski vasi pasel duše gostoljubni moj znanec — župnik. Vedel sem, da ga bode veselilo, ako ga potoma obiščem. Večer je bil in hlad legal je na zemljo, ko sem korakal po samotni stezi mimo gostega grmičevja proti prijaznemu G—u. Raz malo višino odpiral se je prekrasen razgled na snežne vrhove skalnega Triglavskega pogorja, doli v čarobni dolini pa se je izza sadnega drevja belil skromen župnikov dom. Gospodar moral me je opaziti. Na pragu me je pričakoval ter mi prijateljski segel v rokó.

„Anka, Anka!“ zaklical je potem postarni dekli, ki je raje zapustila rodno domovino, kakor da bi se na stara leta ločila od blagega gospoda. Kmalu svetili so

da bo Vsegamogočni tudi svojemu zvestemu narodu slovenskemu, kateri je že toliko pretrpel, slej ali prej rekel: Ustani in bodi srečen, bodi prost! Zato ne bomo opeshali v trdem boju za blagor mile domovine, srčno se bomo borili tudi vnaprej za pravice in svetinje slovenske, za napredek. Le z vsestranskim napredkom mogoče je doseči duševno in gmotno blagostanja in oni, ki nas iz pregrešne gospodstvaželjnosti silijo nazaj v čase mračnijaštva in kmetske sužnosti, oni nimajo več pravega srca za svoj narod. Zato smo prepričani, da je naša stvar

pravična, zato se tudi vnaprej ne bomo ustrašili nobenega preganjanja in obrekovanja in naše geslo bo vedno isto: Naprej! Naša vest je čista, končno mora pravična stvar zmagati, končno bomo tudi mi prodrli ledeno skorjo duševne zime in tedaj bo tudi za naš narod prišla — Velika noč, prišlo ustajenje! —

Te misli navdajajo nas danes in v tej nadeji želimo vsem prijateljem in bralcem prav od srca vesele praznike!

Politični pregled.

Po šestmesečnem malo koristnem delovanju razšel se je te dni državni zbor in se snide šele na jesen. Zadnja tedna vrstile so se seje prav pogostoma, ker je bilo razen državnega proračuna rešiti še več drugih važnih predlogov, od katerih omenimo le zakon zoper pačenje živil in pa zakone o zgradbi, Ziljske železnice na Koroškem, o zgradbi železnice iz Tržica v Červinjan na Goriškem in pa o državni podpori oziroma poddržavljenju Kamniške železnice. Pri razpravi o državnem proračunu bili so pogovori tudi o političnih rečeh, a vsi ti pogovori so le pokazali, da so nasprotstva mej posamnimi strankami in narodi tako velika, da jih sedaj še ni moči premostiti. Kako zmedene so razmere v državnem zboru, pokazalo se je tudi pri volitvi novega predsedstva. Dosedanji dolgoletni predsednik dr. Smolka se je umaknil in na njegovo mesto je stopil baron Chlumecsky, zagrižen sovražnik Slovanov; prvi namestnik je nemški konservativec dr. Kathrein, drugi pa poljski liberalce, prijatelj Nemcev in nasprotnik Slovanov Maleyski. Ti trije možje so tako podobnega, skoro jednakega, Slovanom nasprotnega mišljenja, da od njih ni nič dobrega pričakovati. Žalostno je pač, če v Avstriji, kjer imajo

Slovani večino in največ dajejo za državo, ti niti zastopani niso v predsedstvu drž. zbora! Slovenski poslanci so v preteklem zasedanju drž. zbora tudi nekaterekrat povzdignili svoj glas za pravice našega naroda, sosebno poslanci Spinčič, Ferjančič in Gregorec, a opravili niso ničesar. Tudi interpelacij so slovenski poslanci več podali, a jedini poslanec gorenjskih občin grof Hohenwart se ni na nobeno podpisal, kakor da njemu, zastopniku slovenskih volilcev, ni mar za slovenski narod! — Meseca aprila se snidejo deželni zbori, da rešijo deželne zadeve, meseca majnika pa bodeta na Dunaji zborovali delegaciji. Slovenski narod ima letos v delegaciji samo jednega zastopnika, posl. Pfeiferja. — Na Ogerskem ponehala je sedaj za Veliko noč srdita borba vlade zoper katoliško stranko zaradi državnih krstnih in poročnih matic in zaradi verske svotode, ni pa prestalo preganjanje Slovanov in Rumunov. Četudi se Madjari med seboj koljejo brez usmiljenja, kadar gre zoper Slované, tedaj si sežejo složno v roke in delujejo z zbranimi močmi. — Kakor v naši državi, tako bodo tudi drugod zastali o Veliki noči politični prepiri, žal da le za nekaj dnij. — Na Srbskem vršile so se pred kratkim

se pred nama polni kozarci rujnega vina. Pogovarjala sva se mnogo. Poizvedoval je o narodnem gibanju v prestolici slovenski, zanimal se za najmanjši pojav narodne samozavesti in končno došla sva do težkoč duhovskega stanú.

"Povedal ti bom povest, katere sleharne posameznosti se še sedaj živo spominjam", povzel je starček; "pazno poslušaj!" In pričel je:

"Po srečno končanem župnem izpitu postal sem iz podložnega kapelana samosvoj gospod. Poslali so me za župnika na hrvaško župnijo. Župnija bila je precéj obširna, pa bil sem krepak, zdrav — počasi premagal sem vse ovire, ki so se pojavile pričetkom mojega pastirovanja. Česar vse ne premaga mlad, podjeten človek, hrepeneč po dejanjih! Prišel sem tja in niti gospodinje nisem imel. V takih razmerah ne bi mogel dolgo vstrajati. Cerkovnik imel je pridno, pošteno ženo. Vsled moje prošnje, naj bi mi ona opravljala vsakdanje gospodinjstvo,

preselila sta se oba v župnišče. Imela sta sina, ki se je takrat vrnil iz tujine in tega pridobil sem si za hlapca. Delaven mladenič je bil, le časih mi njegovo potuhнено vedenje ni ugajalo.

Dolgo nismo živeli tako skupno. Pritezni cerkovnik se je pri nekem pogrebu premrazil, opasno zbolel in ker ni takoj poiskal pomoči večjega zdravnika, je previden, kmalu v Gospodu zaspal. Njegova žena — saj poznaš to dobrosrčno Anko — ostala je s sinom Markom pri meni. Jesenske nedelje popoldne sedela sva z Anko sama v družinski sobi. Pogovarjala sva se o letini ter čitkala poučne knjige. V sosedni vasi bil je semenj in Marko je bil z vaškimi dečaki odšel tja.

V ónih letih bile so po deželi čudne razmere. Tatinske družbe propalih kmetov skrivale so se po temnem lesovju. Hrvaška ni bila presta te nadloga. Vročekrvnega Marka pričakovala sva s skrbjo dolgo v noč. Polagoma odpravljala sva se k počitku. Zunaj pripravljalo se je k

volitve za skupščino, kakor imenujejo deželni zbor. Kdo je zmagal pri volitvah, pri katerih so se godile nečuvane nezakonitosti, doslej še ni točno dognano, ker liberalci in radikali trde, da imajo večino. Naj je že zmagala ta ali ona stranka, zadostne večine za vladanje nima nobena in tako bode spet divjal v deželi bratomorni prepir, v škodo narodu in državi in v korist sovražnikom. — V **Bolgariji** se nekaj pripravlja. Stambulov in Koburžan sta si nakopala sovraštvo vse poštene narodne duhovščine in s to ne bosta prišla vzlic vsi svoji predrznosti tako hitro do konca, kakor s posameznimi rodoljubi. — Na **Italijanskem** je državni zbor volil posebno komisijo, katera bo preiskala, ali so v goljufije pri raznih denarnih zavodih zapleteni tudi kakšni poslanci in ministri. — **Francoska** je izgubila jednega najboljših svojih sinov,

predsednika gospodski zbornici, **Julesa Ferryja**, velezaslužnega državnika in rodoljuba. — V **Belgiji** traja boj za splošno volilsko pravo z neomahljivo silo. Vlada, katero podpirajo duhovniki se protivi temu, da bi imel vsak državljan volilno pravico in hoče, da bi smeli le nekateri davkoplačevalci voliti, kar je gotovo krivično. Kako se bo ta boj nehal, še ni moči presoditi, za katoliško cerkev gotovo ne dobro, kakor nikjer, kjer se duhovniki ne menijo za koristi in pravice naroda, ampak le gledajo na to, da bi oni gospodovali. — Srečna je v vsi Evropi samo mogočna **Rusija**, ker se o njej nič ne sliši. Tam ima vsak dovolj za življenje in tudi politične svobode toliko, kolikor je je potreben. Zato **Rusija** mirno čaka trenutka, ko bo kaznovala razne nehvaležne dražljivce.

Dopisi.

Iz Begunj pri Cerknici, 25. marca. [Izv. dop.]
(Ogenj; pomanjkanje vode; potreba vodovoda.)
Dne 13. t. m. ob 9. uri zvečer je začela biti plat zvona ter tožno oznanjevala, da gori. In res, unela se je bila lesena hišica „Kruščeva“, ki leži malo ne sredi vasi. Ker je pihljala precej močna sapa, frčale so iskre daleč na okrog, dà! nekatere celo do 10 minut oddaljene vasi Selšček. Ljudje so sicer kmalu pritekli na pomoč, a kaj posebno uspešno niso mogli pomagati, ker je nedostajalo vode. Še le, ko sta došli ognjegasni društvi iz Cerknice in iz Dolenje vasi ter so nekaterniki pridno vozili vodo iz potoka Cerknišice, ki teče pod vasjo, mogel se je ogenj omejiti. Vender sta pogoreli dve hišici, dva hleva, dva kozolca in 1 skedenj. Živinče ni zgorelo nobeno, le neko kravo je najbrže dim zadušil. Da ni bilo hujše nesreče, zahvaliti imamo v prvi vrsti vrle ognjegasce cerkniške in dolenjevaske, ki so se res vrlo nösili pri svojem požrtvovalnem delu. Na lice mesta sta prihitela tudi

župan cerkniški g. Žitnik in podžupan g. Milavec, katera sta pomagala kolikor sta vedela in znala. Vsa čast jima! V največji nevarnosti je bila hiša g. Jurija Medena, v kateri stanuje trgovec g. Strgulec; pa tudi gostilnici g. Vidriha je pretela velika nevarnost. Največjo škodo trpi g. Matija Meden, kateremu je zgorelo več stranskih zgradb in vse seno, vender mu je hiša ostala. To je še dobro, da je bil mož zavarovan. Ob 1. po polnoči bila je vsaka daljnja nevarnost pri kraju.

Kakó je nastal ogenj, ni znano, najbrže pa po ne-previdnosti. Pametni ljudje so že davno slutili, da se utegne pripetiti taka nesreča; lesena bajta sredi lepih drugih hiš jih je bôdla v oči. Krušec, ki je bil že prej velik siromak in telesno pohabljen, izgubil je vsled tega požara vse svoje imetje; kajti zgorel mu je ves borni živež in obleka, katero je imel. Le steška je še rešil golo življenje svojima dvema nedoraslima hčerkama. Zdaj so ubogi ljudje na cesti, kakor tudi prebivalci sosedne hiše,

nevihti, od gorá oglašal se je otel grom. Stopal sem ravno z lučjo v roki po stopnicah, ko se rahlo odpró hišna vrata. Pred menoj stal je tuj človek. Prestrašil sem se ga, on pa je snel pokrivalo z glave ter me poprosil, naj ga vedem v sobo. Bal sem se nepozvanega gosta — vender odprl sem mu sobo.

„Gospod župnik“, spregovoril je tiho, „sledite mi! Umirajoč mož prosi pomoči vaše. V Zálóžah leži“.

Zálóže bile so oddaljene pol dneva. Stopil sem nekolikokrat po sobi. V takem vremenu z Najsvetejšim izpod strehe, morda še sile ni. Neznanec je menda uganil kaj premišlujem.

„Ne mudite se dalje“, rekel je osorno, „mudi se in bolnik vas pričakuje. Sicer je pa vse jedno!“ pristavil je bogokletno.

Hitro sem stonil sklep. „Mož“, odvrnil sem mu odločno, „bodite kdorkoli,

— spremim vas, a obljubite mi pri spominu svojih rajnih, da ne oskrnite svetotajstev!“

„Čemu toliko besedi“, zavrnil je nató ponočni gost, „jutri osorej bodeste nepoškodovani na tem prostoru“.

„Dobro! Počakajte nekoliko, takoj pokličem cerkovnika“.

Neznanec pristopil je k vratom: „Nikogar ne bodeste klicali, jaz potrebujem samó vas!“ —

In šla sva. Zavil je proti goram.

„Ali ne greva proti Zálóžam?“ vprašal sem osupnjen.

„To vas ne skrbi!“ bil je kratek odgovor.

Slediti sem mu moral. Korakala sva po gozdu. Pri zapuščenem znamenji obstopilo naju je nenadoma kakih deset začrnelih mož. Moj spremljevalec izvlekel je iz žepa robec, s katerim mi je zavezal oči. Strahoma sem spoznal, v kako družbo me je privela previdnost božja. Ker mi

ki je pogorela do golih zidov. Ob tej priliki smo Begunci tudi bridko izkusili, kaj se pravi, če v vasi gori, a je veliko pomanjkanje vode. „Vodé, vodél!“ vpili so gasilci; a kje jo dobiti, ko so vodnjaki prazni, in še teh je malo! K potoku Cerknica pa tekali po njo, je silno zamudno in težavno delo, zakaj preide pol ure, predno je od tam pripelješ polni sodec. Kako živo nam je potreba vodo-voda, je ta požar uveril vsacega navzočnika. Zatorej vi merodajni gospodje, skrbite, da se brez odloga prične delati vodovod! Vsaka zamuda v tem obziru bi bila naglavni greh!

Izpod Nanosa, 22. marca. (Državna podpora za stradalajoče.) Jako nas je svoječasnó razveselila vest, da je državni zbor soglasno sprejel predlogo, stavljeno od strani naših gg. drž. poslancev, za podporo in pomoč bednim Kranjem. Mislili smo tedaj, da bode visoka vlada, katere sveta dolžnost je, skrbeti za svoje državljane in davkoplačevalce, prihitela na pomoč z izdatno podporo bednim, podpore potrebnim ljudem. Ali sedaj vidimo, da smo se nekoliko varali. Kakor je čitati, dovolila je vlada za živež in semena 15.000 gld. Ta svota nam dovelj jasno govori, kako malo smo mi Slovenci in Kranjci marsikomur pri srcu.

Slovenske in slovanske vesti.

(Prijazen opomin.) Uljudno opozarjamo naročnike „Rodoljuba“ oziroma člane „Slovenskega društva“, naj blagovolijo čim prej poravnati zaostalo naročnino oziroma doposlati društvenino.

(Za gimnazijo v Kranji.) Občinski zastop mesta Kranj je pred kratkim sklenil, da hoče občina žrtvovati 40.000 gld. za gimnazijsko poslopje, ako vlada znova ustanovi nižjo ali pa višjo gimnazijo v Kranji. Tudi se je storil jednoglasen sklep, da naj se občinski zastop obrne še jedenkrat do naučnega ministerstva s prošnjo

Za 15.000 gld. naj se nakupi živeža in semena vsem, katerim ga primankuje. To je nemogoče in iz tega je jasno razvidno, kako slabo je poučeno notranje ministerstvo o naših žalostnih razmerah, ali bolje rečeno, kako površno si tolmači te naše zadeve. Žal, da ni tudi vojni minister tako skromen in varčen!

Da bi bila ta določena podpora odmenjena samo za Notranjsko, to je, za postojinski in logaški okraj, potem bi prišlo na jednega, ako računamo, in to moramo, da jih je $\frac{1}{6}$ potrebnih, komaj nekaj več kot 91 kr. S to svoto naj se torej preživi človek več tednov. A teh 15.000 gld. se ni dalo samo za Notranjsko in samo za živež, nego za živež in seme vsem bednim in potrebnim Kranjem. Volk sit in ovca čela — to je nemogoče.

Ako pa nadalje še pomislimo, da plačujeta postojinski in logaški okraj zemljiškega davka 105.341 gld. 07 kr., oziroma da plačujeta vseh davkov 271.648 gld. 41 $\frac{1}{2}$ kr. potem se mora pač reči, da vlada ni posebno darežljiva, ko je treba pomagati stradalajočim slovensko-kranjskim davkoplačevalcem.

Pač žalostno, da vlada ne plačuje bolje požrtovalnega prijateljstva slovenskih poslancev.

za kranjsko gimnazijo in naj to prošnjo osebno izroči četvorica mestnih svetovalcev. Kakor se nam poroča, bili so pred kratkim iz Kranja gospodje župan Šavnik in svetovalci notar Globočnik, Vinko Majdič in Ferd. Sajovic na Dunaji pri ministru baronu Gautschu, da so zvršili zgoraj navedeni sklep. Pridružili so se jim poslanci gg. grof Hohenwart, prof. Šuklje in Globočnik. V imenu kranjskih gospodov, katere je ministru predstavil grof Hohenwart, razložil je namen njih prihodu gosp. župan Šavnik. Naučni minister je pripoznal, da

z zavezanimi očmi ni bilo moči stopati po opolzli stezi, naredili so iz bližnjega vejevja nosil'co in me posadili nanjo. Na vsej poti ni črnil nihče ni besedice.

Ustavimo se. Dva moža pristopita k meni ter mi odvežeta oči. Pogledam okoli. V svitu plamtečih smolnatih plamenic opazim pod mogočnimi, košatimi dōbi one čudne postave in nedaleč pod velikansko skalo na pol podrto koč. Ob vratih slonela je starikava, odurna ženska. Namigne mi nemo, naj ji sledim. Hočeš ali nočeš, moral sem jo ubogati. Vade me v nekako stanico. Trska zaplčena v osrednjem stebri razsvetljevala je zaduhli prostor, v medlem svetu zagledal sem na slami mladega moža. Na prsih zevala mu je globoka rana. V krčevitem, bolestnem obrazu njegovem videlo se je, kakó trpi.

„Gospod, gospod“, prosil me je, „stopite bliže!“

Poznal sem ta glas! Tu ležal je pred menoj — Marko, Ankin sin, — moj hlapec. — Boril se je z življenjem in smrtno. S kakim srcem sem ga spovedoval!

Kesal se je resnično svojih pregreh in spokorjenemu podelil sem sv. zakramente. — Tedaj obkrožili so me zopet oni možje. Črni obrazi motrili so me grozeče, preteče. Čul sem, kako jim je govoril tajec v jeziku, meni neznanem.

„Ali bode še dolgo živel?“ obrnil se je do mene.

„Vsak hip izdahne dušo!“ bil je moj odgovor.

Pogledal me je nezaupno.

„Ali je mogoče, da še ozdravi?“

„Ne!“

„Vse jedno, vendar bolje bode —“, dejal je malomarno. Pogovarjal se je zopet s tovariši. Slutil sem, da se bojé ovaduštva. — Sedaj pa sem doživel strašan prizor. Tolovaj je pristopil k ranjencu in mu je zasadil bodalo v zevajočo rano. Mene pa je obšla nenavadna slabost. Taki prizori presegali so moje dušne moči. Temno se mi je storilo pred očmi in zgrudil sem se na trda tla. V jutro

bode treba za Ljubljano v kratkem nekaj ukreniti in je torej mogoče, da bi se pokazalo umestno, odvesti del dijakov nazaj v Kranj. Pripomni prof. Šukljeta, da je dijakov dovolj za dve popolni gimnaziji v Ljubljani in še za gimnazijo v Kranju, ni ugovarjal baron Gautsch in konečno je rekel, da bode dal deželnemu šolskemu svetu nalog, naj poroča o teh stvareh, in tako bode morda mogoče ustreči želji mesta Kranjskega. Odposlanci so se od ministra poslovili z nadejo, da znabiti venderle niso storili te poti zastoj. — Tudi je odposlanstvo ob tej priliki storilo korake za koristi Kranja in okolice glede na železnico. Mi želimo, da bi se vrlim občinskim zastopnikom poplačal trud na vse strani v blagor tistim, katere zastopajo!

(Deželni zbori.) Te dni razglašen je bil cesarski ukaz, s katerim so bili sklicani avstrijski deželni zbori med njimi kranjski in goriški na dan 20. aprila, štajerski pa na dan 6. aprila. Dal Bog, da bi bilo delovanje teh zborov v gmotno in duševno korist prebivalstvu!

(Dolenjski železnici.) Za zgradbo Dolenjskih železnic izdale so se zadolžnice v znesku sedmih milijonov goldinarjev. Kranjska hranilnica prevzela je za šest milijonov teh zadolžnic, sedmi milijon pa se za zdaj še ne bode oddal. Niževavstrijska banka bode spravila del tega novega posojila v promet, da tako pride ta papir na denarni trg.

(Vinska letina v minulem letu 1892.) Poljedeljsko ministerstvo razglasilo je poročilo o vinski letini l. 1892. Na Kranjskem bila je letina prav dobra v dveh okrajih, srednja v štirih in slaba v štirih okrajih. Na Štajerskem bila je letina povprek slaba, istotako bila je na Primorskem le srednja. Dalmacija pa je imela večinoma prav dobro vinsko letino. Na Nižjem Avstrijskem bila je letina v 11 okrajih srednja in v 13 okrajih slaba, na Češkem in Moravskem srednja in deloma slaba. Tirolsko je imelo deloma srednjo, deloma prav dobro vinsko letino.

zavedel sem se pri znamenji ob robu prepada. Nepoškodovan sem se vrnil domov.

Slučaja nisem ovadil gospôski. Pa saj bi tudi ničesar ne koristilo! Od strani sem poizvedoval, kaj se je dogodilo v sosesčini: Rokovnjaška tolpa je napala v samotni živinskega prekupca, hoteč mu odvzeti denar. Pošteni mož branil se je na vso moč, v usodnem trenutku pokazala sta se za drevesi orožnika. Oprostila sta moža, razpodila rokovnjače in jednega njih smrtno ranila. Ostal je na mestu, jeden orožnikov pa je šel s prekupcem v vas po kmete, da prenesó ranjenca. Prišedši z ljudmi na mesto pretepa, ni bilo nikjer obstreljenega rokovnjača, orožnikov tovariš pa je bil privezan na deblo mladega jesena.

Anka je kmalu zvedela o sinovi smrti, pravega pa menim še danes ne ve. Revica ostala je pri meni. Skrbno mi gospodnji, in po smrti je tudi ne bom pozabil.

(Lokalna železnica Ljubljana—Kamnik.) Vladni načrt zakona, da se za lokalno železnico Ljubljana—Kamnik dovoli državna garancija, ali pa da država prevzame to železnico ima nastopne določbe: Vlada se poplašča, da zagotovi podjetju lokalne železnice Ljubljana—Kamnik za dobo 80 let počenši z dnem 1. januarja 1893 državno garancijo letnega čistega dohodka 33.452 gld. a. v., ki je jednaka potrebščini za 4% obrestovanje in za povrnitev posojila v vrednosti 800.000 gld. a. v. To poplačilo se ima izvršiti v 80 letih. Ako bi letni čisti dohodek ne dosegel imenovane vsote, je državni upravi doplačati nedostatek.

(Občinske volitve v Idriji.) Dne 28. marca vršile so se v Idriji nove občinske volitve, pri katerih so v drugem in tretjem volilnem razredu navzlic vsemu pritisku bogatih nasprotnikov zmagali pošteni narodnjaki, privrženci narodno-napredne stranke. Slava vrlim, uzornim idrijskim narodnjakom!

(Zavod za gluhoneme in slepce na Kranjskem.) Deželni odbor je dne 29. t. m. sklical zvedence, kateri so se posvetovali o ustanovitvi zavoda za gluhoneme in slepce. Povabljeni so bili razni veščaki, vodje in učitelji enakih zavodov v drugih deželah. Na podlagi tega, kar so veščaki izrekli, bo deželni odbor predložil svoje nasvete deželnemu zboru meseca aprila.

(Iz Gozda pri Kranjskigori) prihajajo nam od več strani pritožbe, da so se kmetovalcem odvzeli vsi bližnji in boljši gozdi, v eraričnih gozdih pa se jim je poleg tega prepovedala paša. Po pravici vprašajo ljudje: Kako bomo redili živino, ako nimamo paše, kako bomo brez živine iz oddaljenih gozdov les domov spravljali in kako bomo davke plačevali, ako pri živini ne pridobimo par krajcarjev. — To so res žalostne razmere in mi svetujemo Gozdanom, naj opozorijo nanje svojega deželnega poslanca. Morda jim bo vendar mogoče pomagati.

(Naseljevanje Nemcev.) Ker se je iz nekaterih krajev slovenskega Štajerja izselilo nekaj slovenskih prebivalcev v Ameriko, nadomestili bi jih Nemci radi s svo-

„Vidiš Ivan“, končal je župnik svojo povest, „tako je življenje duhovnikovo, ki hoče zvesto spolnjevati težke dolžnosti svojega stanu. Malo sem užil veselja na svetu, pot, po kateri sem hodil, posuta bila je s trnjem, in vender sem sedaj, kadar se ozrem na preteklo dobo, zadovoljen in srečen, ker vem, da nisem živel zaman, da sem koristil in brisal solzé ubogemu svojemu narodu“.

„Trečiva mladi prijatelj, na slavo slovenske zemlje in slovenskega naroda!“

Začvenketala sta čistim glasom kozarca — poslednjikrat, kar sva se sešla. Drugo jutro sem se poslovil.

In sedaj ni več tega velikega, plemenitega duhá! Dal Bog bedni zemlji slovenski še mnogo takih zmernih mož, mnogo takih vrlih, kremenitih značajev, katerih v sedanjem boji tako zelo — pogrešamo!

jimi rojaki. Slovenski rojaki, če že odhajate iz domovine, ne dajte posestva tujcem!

(Nemška dobrosrčnost.) Celjski Slovenci prosili so mestni odbor celjski, naj prepusti mestno gledališče za dve slovenski predstavi v korist šentruperskim pogorelcem. Za pomoč nesrečnim pogorelcem tako uneti nemški Celjani so to prošnjo odbili in se s tem v vsi svoji nagoti pokazali celemu svetu.

(Svoji k svojim!) Koroška hranilnica v Celovcu je imela koncem leta 1892. premoženja 20,186.736 gl. 56 $\frac{1}{2}$ kr. V razne namene je podarila 64 310 gl. Od teh so največ dobili razni zavodi, nemška društva itd. Za cesto ob Vrbskem jezeru n. pr. se je dalo 10.000 gld., za Ziljsko železnico 5000 gld., za kmetijsko družbo 1000 gld. Tudi krajni šolski svet v Ukvah je dobil 50 gld., (menda za planinsko šolo?) Za Slovence, ki tudi mnogo denarja znosijo v „Koroško hranilnico“, od bogate mize ni odpadla prav nobena drobtinica! Kako tudi, ko tam sedijo sami naši „prijatelji“!! To bodi pa vsem Slovincem ravnilo, naj svojih težko zasluženih krajcarjev nikar ne nosijo v nemške, nam nasprotne hranilnice, marveč se trdo oklepajo naših slovenskih posojilnic, katerih imamo tudi na Koroškem prav lepo število. Kdor bi pa svojega denarja iz kateregakoli uzroka ne mogel uložiti v posojilnici, naj ga uložijo v mestni hranilnici v Ljubljani ali v južno-štajerski hranilnici v Celju, ki ste v zanesljivih slovenskih rokah. Svoji k svojim!

(Nove volitve za deželni in mestni zbor Tržaški) se bodo vršile meseca maja. Lahonska stranka napenja vse sile, da bi če mogoče izpodrinila kakega okoličanskega narodnega poslanca. Tudi slovenska stranka se marljivo pripravlja za volilski boj. Srčno želimo, da bi bili slovenski volilci značajni in odločni, ker potem jim je zmaga gotova.

(Slovenske šole v Gorici.) Goriški mestni zastop se bo zoper ukaz dež. šolskega sveta, da mora brez odlašanja ustanoviti potrebne slovenske ljudske šole, pri tožil na naučno ministerstvo. Opravi pač ne bo nič, ker je zakon jasen, a saj mu tudi ni za pravico, le zavlekel bi rad vso stvar, a mislimo, da mu ne bo nič pomagalo.

(Spodnja tržaška okolica) je v največji nevarnosti, da se potujči, ako se ne ganejo tamošnji zavedni domačini. V tržaškem mestu samem se sicer krepi in znatno množi slovenski življenj, v okolici pa ginevajo nekateri okraji, kjer ni narodne probujenosti po društvih ali velmožih. Zdaj je začela zloglasna „Lega“ razpošiljati mej slovenske okoličane italijanske molitvenike, da s tem

slepi nezavedneže. Vrh tega pa zbira slovenske podpise za laško šolo pri sv. Alojziju in v Kadinu. Slovenski rodoljubi naj pazijo, da preprečijo take zlobne nakane protivnikov.

(Proti izseljevanju v Brazilijo.) Deželna vlada kranjska izdala je razglas, ki poučuje prebivalstvo kranjske dežele o žalostnem položaju izseljencev v Braziliji in svari pred izseljevanjem. Ta razglas se bode v tiskanih lepakih razširil po vsi deželi. Žalostna usoda tolikih nesrečnih izseljencev, ki so se dali preslepiti po lažnjivih obljubah brezvestnih agentov, naj bi vendar že odprla ljudem oči, da rajši potrpe v domovini, nego da beže v največjo bedo v neznano tujo deželo.

(Novi denar.) S prvim aprilom t. l. pričelo se bo z izdavanjem novega denarja in sicer pride na vrsto najprej bronasti drobci po vinarji in po dva vinarja; dosednji krajcarji in polkrajcarji ostanejo še v prometu. Štiraki se bodo od 1. aprila tega l. pri cesarskih blagajnicah pač sprejemali, ne pa več izdajali ter tako spravili iz prometa.

(Strossmayrova slavnost v Zagrebu.) Zedinjena hrvatska opozicija priredila je banket v proslavo rojstnega dne največjega škofa na svetu J. J. Strossmayra. Udeležilo se ga je nad 100 osob. Mestni župnik dr. Boroša, je naglašal velike zasluge Strossmayrove za napredek hrvatskega naroda. Burni klici „Živio Strossmayer“ doneli so po dvorani, ko je končal govornik. G. Folnegović napil je Strossmayru rekoč, da ga bomo najlepše slavili, ako se bomo učili razumeti. V imenu Slovencev, ki kot najbližji bratje Hrvatov posebno časte Strossmayerja, nazdravljaj je slavljencu Etbin Kristan. Izmed mnogih brzovok, ki so došle, naj omenimo tisto, katero je poslalo „Slovensko društvo“ iz Ljubljane. Ta se glasi: V globoki udanosti in iskreni ljubezni se klanja dičnemu sinu bratskega naroda hrvatskega, apostolu narodne sloge in jedinstva jugoslovanskega, velikemu, plemenitemu Josipu Juraju Strossmayerju „Slovensko društvo“ v Ljubljani.

(Dr. Fran Anijan Feretić) škof na otoku Krku, je umrl na sv. Jožefa dan. Bil je navdušen Hrvat in železen značaj. Vse svoje premoženje zapustil je svojemu narodu. Večji del svojega imetja, 50.000 gold., odločil je za ustanovo malega semenišča na otoku Krku in sicer s hrvatskim naučnim jezikom. Nadalje je zaklad 10.000 gld. v podporo moškim ali ženskim učenecem iz potomstva njegovih roditeljev. Bodi mu blag spomin!

(Ponesrečeni ribiči.) V nedeljo popoldne potopila se je blizu Trsta ribiška ladija. Ko se je zvedelo za ne- drugi dan popoldne našel po naključju g. Karol Pibrovec iz Kroke na pol mrtvega in nekoliko potolčenega. Nesli so ga na Dobravo v njegovo rojstno hišo k Valentinu in poslali po zdravnika, ali ves trud je bil zastonj. Revez je umrl, zapustivši ženo in dva otoka.

(Ponesrečeni ribiči.) V nedeljo popoldne potopila se je blizu Trsta ribiška ladija. Ko se je zvedelo za ne-

Razne vesti.

(Mestna občina Mariborska) vzame od mestne hranilnice v Mariboru posojila za 150.000 gld. S tem novim posojilom znaša dolg Mariborske mestne občine ravno jeden milijon goldinarjev. Kdo ga bo plačal?

(Nesreča.) Dne 12. t. m. šel je Andrej Pogačnik, posestnik na Prezrenjih blizu Podnarta, iz Češnice proti domu. Zašel je pod boršte proti Dobravi, kjer ga je šele

srečo, podal se je takoj rešilni parobrod na lice mesta, a o potopljenicah ni bilo nobenega sledu. Ladijo našli so drugo jutro pri Semedeli v koprskem okraji. Potopili so se trije ribiči, med katerimi je tudi lastnik ladije.

(Velik požar) nastal je pred kratkim v Zaplani pri Vrhniki. Zažgali so otroci, ki so se v nekem kozolci igrali z užigalicami. V kratkem gorela sta kozolec in hiša posestnika Jelovška in se je razširil ogenj še na druga poslopja. Tudi cerkvena streha in zvonik začela sta goreti in se je stolp zrušil na cerkveno streho, ter jo močno poškodoval, da je obok na več krajih počil. Škode je blizu 8000 gld. in zadene skoro polovica cerkev. Le nekateri pogorelci so bili zavarovani. Vrhnjskih ognjegascev oddelek trdil se je hvalevredno pri požaru.

(Mlada samomorilca.) V Gradci ustretil se je na ulici 16letni učenec trgovinske akademije Linder iz Budimpešte. Našli so pri njem pismo, v katerem pravi, da je vzrok njegove smrti tajnost, katero vzame saboj v grob. — V Brnu vrgel se je 13letni gimnazijalec Rihard Wogilka pod železniški vlak, ki mu je odtrgal glavo od telesa.

(Mnogobrojno potomstvo.) V vasi Stenico na južnem Tirolskem živi 94letna vdova Kolomba Ceresani, ki je imela 11 otrok, 57 vnukov, 170 pravnukov in 1 prapravnika, skupaj torej 239 potomcev. Izmed teh je še živih 6 otrok, 84 vnukov, 140 pravnukov in 1 prapravnuk, skupaj torej 181 potomcev. Ali pozna starka ves ta zarod po lici in po imeni, skoro ni verjetno.

(Grožno zločinstvo.) V Salmendorfu poleg Monakovega napadli so neznani lopovi okoli polnoči neko rodbino, mati in tri hčere, od 13 do 20 let stare, ter jih pobili in oropali, potem pa zažgali hišo na štirih voglih. Ognjegasci našli so težko ranjene žrtve zločina še žive, a vse so umrle v nekaterih urah. Morilec še niso prišli na sled.

(Na potu umrl.) Lorenz Zima iz Gorij na Kranjskem pripeljal se je minuli petek zjutraj iz Vrbovca v Zagreb, da se gre zdraviti v bolnico milosrčnih bratov. Na kolodvoru državne železnice pa se mu je zdravje tako shujšalo, da so ga redarji morali prenesti v bolnico, kjer je kmalu potem umrl.

(Velik krojaški štrajk v Berlinu.) Okolu 4000 moških krojačev začelo je štrajkati v Berlinu, ker jim delodajalci nečejo zvišati plače. Štrajk se še vedno širi.

(Nalezljiva bolezen) se je pokazala v Kotu pri Oplotnici na Spodnjem Štajerskem. Bolniku postane vrat trd, da ne more gibati z glavo. Dva bolnika umrla sta že za to boleznijo, več drugih pa še ni iz nevarnosti.

(Važna iznajdba.) V Wiesbadenu na Nemškem iznašel je krojač Dowe obleko, katere ne prebije nobena krogla. Časniki potrjujejo, da so se že večkrat na vojaškem strelišču vršile poskušnje s to novo obleko in sicer s povoljnim uspehom. Dowe pa je še zboljšal svoje neprestreljivo blago. Poskušnje so se nadaljevale te dni. Krogla odletele so, ne glede na daljavo, iz katere se je streljalo, od obleke brez vsacega učinka. Neko društvo ponudilo je Doweju veliko svoto, ako mu proda svojo iznajdbo.

(Največje knjižnice na svetu.) Največja knjižnica na svetu je narodna knjižnica v Parizu ki ima nad 2 milijona tiskanih knjig in 200.000 rokopisov. Za njo največja je angleškega muzeja v Londonu z 1½ milijona knjig, potem carska knjižnica v Petrogradu z 1 milijonom knjig. Kraljevska knjižnica v Monakovu ima 900.000 knjig, Berolinska 800.000, Draždanska 500.000, Göttingenska 500.000 in Dunajska 400.000 knjig.

(Kače na pokopališču.) V Vukovaru udrli sta se na novovukovarskem pokopališču vsled obilega snega dve rakvi. Grobar hotel je rakvi očistiti, a na svojo grozo našel ju je polni kač, ki so se ugnezile med kostmi in črepinjami umrlih. V jedni rakvi našli so 120 kač in jih pobili, v drugi pa 149. Bržkone so prišle v jeseni iz bližnje Vuke in prezimile na pokopališču.

(Šolski otroci kot roparji.) V okraji Favoriten na Dunaji priprla je policija osem šolskih dečakov, ki so že dlje časa kradli pri trgovcih in pri svojih šolskih tovariših. Poslednje so tudi roparski napadali in jim odnesli denar in druge vrednostne stvari.

(Kolera na Ruskem.) Po uradnih poročilih je v Podoliji zbolelo v poslednjih 14 dneh za kolero 305 osob, izmed katerih jih je 59 umrlo.

(Požar v cerkvi.) V cerkvi sv. odrešenika v Lillu v Belgiji nastal je mej mašo v proslavo papeževga jubileja ogenj. Ker je bila cerkev napolnjena, zavladala je grozna zmešnjava. Vse je hitelo proti izhodu in 4 fantje in 14 žensk bilo je težko poškodovanih. Korarja Samajna, ki je bil vsled hudega dima v veliki nevarnosti, da se v nesvesti zaduši, so komaj rešili. Cerkev je zgorela skoro popolnoma.

(Uro pogoltnil.) V neki francoski zdravilnici za umobolne bil je 37letni bolnik, katerega je smela obiskati soproga. Necega dne hotela je oditi, ko je minul za obisk določeni čas. Umobolnega pa je to silno razburilo, ker je mislil, da mu je nezvesta in ga hoče zapustiti prej nego je minul določeni čas. Da ga preveri o istini, pokaže mu soproga svojo uro. Umobolni pa zgrabi uro, jo odtrga z verižice ter jo pogoltnil. Zdravniki so takoj odredili vse potrebno, da preprečijo zle posledice tega blaznega čina. Še le čez 16 dni prišla je ura zopet na dan. Bila je srebrna in merila 6 cm. v premeru, ter skoro 1 cm. debela.

(Umrjen župnik.) V vasi Ibi pri Alcoju na Španskem umorila je neka ženka tamošnjega župnika v soboto na ulici. Župnik se je razgovarjal z nekim vaščanom, ko se mu približa morilka od zadaj in ga sune dvakrat z dolgim nožem, da se je mrtev zgrudil. Zločinko so takoj zaprli.

(Na potu v Sibirijo.) Kakor se brzojavno poroča iz Moskve, ponesrečilo je blizu Tomska mnogo prognancev, ki so bili ravno na potu v Sibirijo. V hudem sneženem metežu in viharji našlo je 72 osob smrt, mnogo pa je bilo hudo poškodovanih. Izmed 374 prognancev prišlo jih je samo 91 nepoškodovanih na določeni kraj.

(Boj z gališkimi izseljenci.) Iz Krakova se poroča, da so pri Ščučinu zavrtili ruski mejni stražniki po krvavem boju oddelek galiških izseljencev, ki so hoteli preko meje. Več izseljencev utonilo je v Visli.

(Milijonar petkratni morilec.) V Carigradu umoril je armeški trgovec in milijonar Hadji Hussein iz ljubosumnosti svojo ženo, prebodši jo štirikrat z nožem. Umoril je dalje še štiri osebe, ki so prihitale na pomoč, namreč sestro njeno in nje moža, jednega slugo in pozvanega redarja.

(Številka 13.) V mestnem zastopu v Frankfurtu ob Majnu prašal je mestni svetnik, kako je to, da v mnogih ulicah v Frankfurtu ni št. 13. oziroma da je ta številka zginila, ko so se nove številke napisavale. Odgovorilo se mu je, da se je to zgodilo vsled prošnje mnogih hišnih gospodarjev, ki so trdili, da bi vsled te številke, ki velja kot nesrečna, njih hiše zgubile na vrednosti. To je zbudilo veliko veselost, še bolj pa to, da je magistrat ugajal takim prošnjam. Jednak običaj nahaja se baje tudi v Parizu.

Poučne stvari.

Kako otrebiš mah in lišaj iz sadnega drevja?

Mah in lišaj sta sadnemu drevju zelo škodljiva. To opazujemo zlasti v vlažnih krajih, kjer trpi drevje obilo zaradi teh zajedalcev. Dosedaj so uničevali sadjarji prav uspešno te škodljivce s tem, da so namazali drevje z apnenim beležem. Prav zelo se priporoča v ta namen tudi sledeče sredstvo:

Na 1 del pepela vzemi 1 del apna in 8 delov vode. Vse to dobro zmešaj, mešanico pa pusti en teden stati. Med tem časom jo pa moraš vsak dan po enkrat ali dvakrat dobro pomešati. Na ta način dobiš tekočino, ki je skoraj popolnoma čista ter ima v sebi raztopljeno apno, kalij in ogljikovo kislino in je zategadelj jedka. Če namočiš lišaj s to tekočino, postane v kratkem rdečkast in usahne. Če bodeš tedaj sadno drevje na popadenih mestih dobro namazal s to tekočino, se bodo v malo dneh lišaji in mahovi posušili in odpadli. Ker je ta tekočina brez barve, ostane deblo pri svoji barvi, med tem ko se napravi z namazanjem apna bela skorja. Kjer je na drevju veliko mahu in lišajev, treba jih je seveda najprej s strguljo proč spraviti in za tem je drevje še le namazati.

Ali je lan dober za krave?

Lan se priporoča pokladati kravam pred otežitvijo. Če hočemo, da bodo krave lahko in brez nevarnosti porodile, dajemo jim kake tri tedne pred porodom po jedno perišče kuhanega lanu v pijači. S tem pripomoremo ob enem, da nam krave pozneje bolj molzejo, ker upliva lan prav ugodno na boljšo mlečnost.

Lan rabimo pa tudi sicer pri raznih boleznih, zlasti pri vnetji, pri oteklinah, pri zaprtji in izstopih. Če se krava po porodu ne otrebi, dati ji je po 3krat na dan 1 liter lanene kuhanice, t. j. vode, v kateri se je lan kuhal. Nadalje v 48 urah se žival potem otrebi. Če bomo pa pokladali vodo od kuhanega lanu že pred porodom, se nikdar ne bo treba bati, da bi se krava pravočasno ne otrebila.

Ne puščajmo gnoja v malih kupččkih.

Pri nas opazujemo še povsod to navado, da puščajo gospodarji razpeljan gnoj ležati v malih kupččkih. Časih ležijo ti kupčki po več tednov na njivah. Je-li je to prav ali ne, za to se malo kdo zmeni. Tako se delali prej, ko je polje dobro rodilo, tako ravnanje tedaj tudi dandanes ne more škodovati. Takih misli je marsikdo. A vender to ni prav! Tako ravnanje z gnojem je napačno in na kvar gospodarja. To pa zato, ker se gnoj v malih kupččkih ob suhem vremenu nadalje razkrojuje, nastali izdelki obstoječi iz hlapnih redilnih snovij, n. pr. amonijaka i. dr. pa ubeže ter se izgube v zrak. Ob dežju pa izpira deževnica te kupčke. Zato pa tudi vidimo, da je zemlja na mestih, kjer so ležali kupčki, napojena z gnojem (gnojnico) in da rastline na takih mestih zaradi prebuje rasti rade poležejo, med tem, ko primanjkuje drugod gnoja, saj se je raztrosila le bolj izprana stelja, nego dober gnoj.

Gnoja ne smemo tedaj nikdar puščati v malih kupččkih, marveč ga je takoj raztrositi in podorati. Če ga pa ne moremo še podorati, je bolje, da ga napeljemo na njivo v velike kupe, katere je potem o svojem času razpeljati, gnoj pa takoj raztrositi in podorati. Boljše je, da

leži gnoj dlje časa raztrošen — izvzamši na visečih njivah — nego v kupččkih. Raztrošen gnoj se zasušuje in se ne razkroja nadalje, če je pa dež, se enakomerno po celi njivi izpere.

Loterijske srečke

dne 30 marca t. l.

Brno 20, 14, 54 63, 89.

Tržne cene v Ljubljani

dne 29 marca t. l.

	gl.	kr.		gl.	kr.
Pšenica, hktl.	8	20	Špeh povojen, kgr.	—	64
Rež, "	6	70	Surovo maslo, "	—	78
Ječmen, "	6	25	Jajce, jedno, "	—	02
Oves, "	6	—	Mleko, liter	—	13
Ajda, "	5	75	Goveje meso, kgr.	—	64
Proso, "	4	41	Telečje, "	—	60
Koruza, "	5	20	Svinjsko, "	—	61
Krompir, "	3	20	Koštrunovo, "	—	40
Leča, "	13	—	Pišanec, "	—	80
Grah, "	13	—	Golob, "	—	22
Fizol, "	9	—	Seno, 100 kilo	—	267
Maslo, " kgr.	—	98	Slama, "	—	232
Mast, "	—	70	Drva, trda, 4 metr.	—	7
Špeh frišen, "	—	64	" mehka, 4	—	5

J. Kunčič izdelovatelj soda-vode

v Ljubljani,

v Križevniških ulicah št. 10
filijalka v Lescah, Bled,

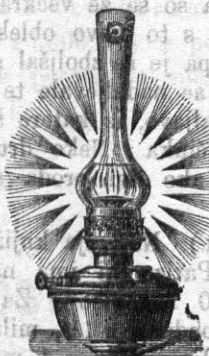
priporoča čast. p. n. občinstvu in gospod-
dom gostilničarjem svojo dobro izdeloval-
nico dobre, zdrave ukusne soda-vode.

Zunanja naročila izvršujejo se
točno. (16-6)

Peregrin Kajzelj

Stari trg št. 13

(6-7)

priporoča slavnemu
občinstvu in preča
stiti duhovščini, svojo
bogato zalogo le-
stencev, oljnatih
podob, zreal, kakor
tudi vse v njegovo
stroko spadajoče
predmete n. pr. stek-
leno, porcelanasto
belo in rujavno
prsteno blago, raz-
novrstne svetilnice
viseče in stoječe,

Hermanove bliskovne svetilnice i prave
kroglaste cilindre „Patent Marian“, katere
imam samo jaz v zalogi za Kranjsko.

Prevezem tudi vsa steklarska dela pri stavbah
ter jamčim za solidno in točno postrežbo.

Na najnovejši in najboljši način
umetne

zobe in zobovja

ustavlja brez vsakih bolečin ter opravlja **plombo-**
vanja in vse **zobne operacije**. — odstranjuje
zobne bolečine z usmrtenjem živca (11—7)

zobozdravnik A. Paichel,
poleg čevljarskega mostu, v Köhler-jevi hiši, I. nadst.

Zobni zdravnik

SCHWEIGER

stanuje v

hotelu „Pri Maliči“

II. nadstropje, št. 25—26.

Ordinuje vsak dan od 9.—12. ure dopoldne in od
2.—5. ure popoldne. (2—7)

Ob nedeljah in praznikih od polu 10. do polu 1. ure.

Najnovejše zobe, zobovja in plombiranje.

Brata Eberl

Ljubljana, Franciškanske ulice št. 4.

Slikarja napisov, stavbinska in pohištvena pleskarja
Tovarna za oljnate barve, lak in pókost.

Glavni zastop
Bartholijevega originalnega karbolineja

Maščoba za konjska kopita in usnje. (5—7)

J. Traun v Ljubljani

mehančni mlin, tovarna ješprenjčka in jeslha,
trgovina s špecerijo, žganjem, žitom, pridelki
in drvmi

priporoča veliko zalogo svojih izdelkov:

pšenično, ajdovo, rženo in koruzno moko,
ješprenj, ješprenjček in pšeno, najmočnejši in
najokusnejši vinski kis in kisov evet. Priporoča tudi
špecerijsko blago žganje, špirit, suhe in olj-
nate barve. Kupuje vse domače pridelke in pri-
poroča mnogovrstna, zanesljivo kaljiva semena. Ži-
vinorejcem priporoča zadnja moka za živino, ker
je ceneji in izdatnejši kot druga sredstva. (3—7)

Zunanja naročila se hitro in natančno izvrše.

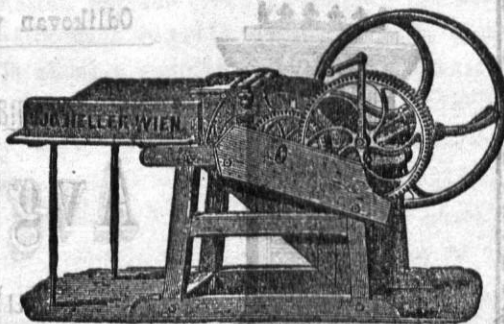
Jurčiča zbrani spisi

XI. zvezek

dobiva se v „Narodni Tiskarni“, pri Ant. Zagor-
janu in v vseh knjigarnah.

Cena nevezanemu izvodu 60 kr., vezanemu 1 gld.

Vsi stroji za kmetijstvo vinarstvo in moštarstvo!

Mlatilnice, vitle, trieure
čistilne mline za žito
rezalnice za krmo
samodelujoče
aparate proti peronosperi
tlačilnice za vino
tlačilnice za sadje
mline za sadje

predmete za kleti, sesalnice za vse namene, kakor v
obče: vse stroje za kmetijstvo, vinarstvo in moštarstvo
razpošilja v najnovejših, najboljših konstrukcijah

IG. HELLER, DUNAJ

2/2 Praterstrasse Nr. 78.

Bogato ilustrovani katalogi v nemškem in slovenskem jeziku **zastonj** in
(17—1) **poštne preste.**

Najkulantnejši pogoji. — Jamstvo. — Stroji se dajo na poskušnjo.

Cene so se znova znižale!

Prekupovalcem znaten popust!

Ign. Faschinga udove

ključavničarnica v Ljubljani, Suknarske ulice šte. 3

priporoča bogato svojo zalogo **štedilnih ognjišč** solidnega dela po najnižjih cenah in vsprejema tudi vsakovrstna **stabilinska dela.** (7-7)

Zunanja naročila izvršujejo se točno.

A. Schäffer

rokovičar in obvezarijar

Kongresni trg 7. **Ljubljana** Kongresni trg 7.

Velika zaloga vseh

kirurgičnih obvez in kilnih pasov.

Velika izbira in zaloga **vsakovrstnih rokovic** iz c. kr. pr. dvorne tovarne J. E. Zacharia na Dunaji; **zavratnikov, manšet, angleških in francoskih dišav, modercev itd.** (4-7)

Založba tovarne

pri

Franju Detter-ju v Ljubljani

na Starem trgu št. 1, nasproti železnemu mostu.

Tu se dobivajo vsake vrste **kmetijski stroji**, kakor tudi **blagajnice**, varne pred tatami in ognjem. P. n. gospodinjstvom, šiviljam **krojačem in čevljarjem** priporočam svoje izvrstne

šivalne stroje

mного ceneje, nego drugod za katere tudi **5 let jamčim (garantiram).** (8-7)

Popravila izvršujejo se pri meni točno in po ceni.

Karol C. Holzer

Ljubljana, Dunajska cesta

(12-7)

špirta, žganja, špecerijskega blaga in barv.

(13-7)

Najnižje cene.

Največji izbor

Preobleke. Popravila.

L. Mikusch
tovarna dežnikov
Ljubljana, Mestni trg 15.

Adolf Hauptmann

tovarna (9-7)

oljnatih barv, firnežev, lakov in kleja

v Ljubljani, ob vogalu Resljeve ceste št. 41 v lastni hiši in filijala: **Slonove ulice št. 10-12.**

„NARODNA TISKARNA“

priporoča po nizke ceni

VIZITNICE

v elegantnej obliki.

Odlikovan v Trstu 1882. Srebrna svetinja.

Tovarna peči in glinastih izdelkov

Avgust Drelse

Ljubljana (Kranjsko).

Vsakovrstne peči po najnovejši konstrukciji, bele in barvane od najboljšega blaga, elegantne in cene.

Cevi za dimnike natik z vetrovim ravnalcem. (14-7)

Okraski pri stavbah, nakit pri cerkvenih stropih in okrajkih, neprežigljava opeka in vse v glinarsko obrt spadajoče stvari.